

Grafika prezentacyjna

Lekcja 14. Retusz zdjęć w programie Gimp

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

„Era Entera – e-learning dla młodzieży”
Projekt współfinansowany
ze środków Unii Europejskiej
w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

1. Klonowanie

Klonowanie służy do pobierania małego wycinka obrazu i zastępowania nim niepożądanego obszaru na zdjęciu. Klonowanie w pewnym charakterze można traktować jako zamalowywanie. Oczywiście nie można w ten sposób korygować wszystkich rodzajów zdjęć.

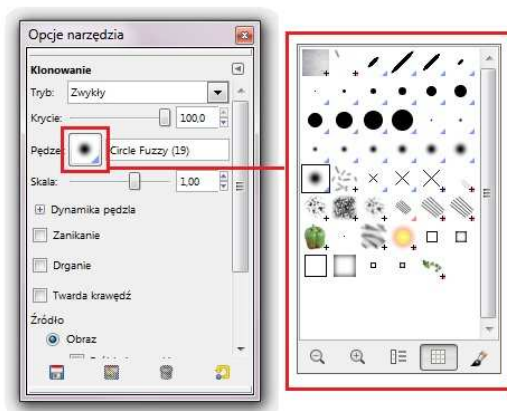
Klonowania najefektywniej używa się w dużym powiększeniu. Można wówczas dokładniej usuwać niechciane elementy a także precyzyjnie pobierać wzorcowe próbki. Próbki obrazu służące do zamalowywania należy zmieniać w zależności od ogólnej charakterystyki zdjęcia. Niechciany obszar często występuje na kilku różnych tłach o różnych kolorach, strukturze lub odcieniach. Należy wówczas uważnie i starannie dobierać próbkowany obszar, aby naniesione zmiany były jak najmniej widoczne. Narzędzie klonowania znajduje się w oknie przybornika (rys.1).

Rys. 1. Narzędzie klonowania

Klonowaniu towarzyszy okno opcji narzędzia, w którym można ustalić wielkość oraz rodzaj klonującego pędzla (rys. 2). Wielkość pędzla oraz jego rodzaj (kształt i „miętkość” krawędzi) powinny być tak dobrane aby minimalizować możliwość powstawania wizualnych pozostałości po wprowadzonej korekcie.

Rys. 2. Opcje pędzla klonowania

Przykładowe zdjęcie wymagające retuszu przedstawiono na rysunku 3. Na zdjęciu na pierwszym planie widać kable telefoniczne, które kolidują z resztą krajobrazu. Kable przebiegają na tle nieba co ułatwia zadanie ich usunięcia (ponieważ niebo posiada dość nieregularną strukturę, w której oko łatwo zgubić może niedoskonałość wprowadzonego retuszu).

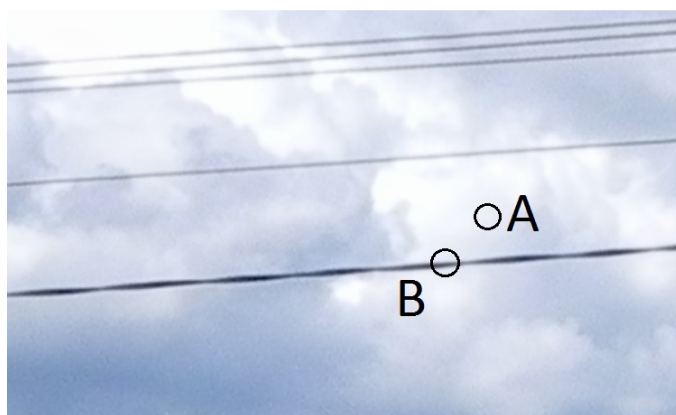
Rys. 3. Zdjęcie, które zostanie poddane korekcie

Aby retuszować zdjęcie należy wybrać opcję klonowania z przybornika (skrót c) po czym przytrzymując przycisk *ctrl* kliknąć na próbkę (obszar wzorcowy A), następnie puścić *ctrl* i używając LPM przystąpić do zamalowywania kabli – B (rys. 4).

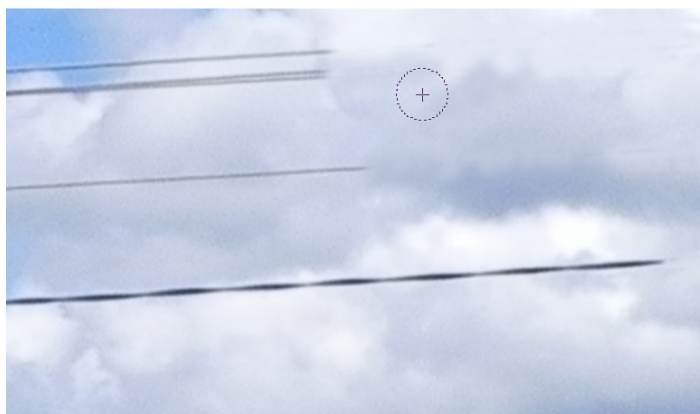

Rys. 4. Powiększony fragment retuszowanego zdjęcia

Uwaga. Należy pamiętać aby odpowiednio i dość często pobierać próbkę wzorcową.

Rys. 5. Częściowy efekt retuszu

Zdjęcie z usuniętymi kablami telefonicznymi przedstawia rysunek 6.

Rys. 6. Zdjęcie po usunięciu kabli telefonicznych

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

„Era Entera – e-learning dla młodzieży”
Projekt współfinansowany
ze środków Unii Europejskiej
w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

W analogiczny sposób została usunięta osoba ze zdjęcia na rysunku 7.

Rys. 7. Przykład klonowania

Najczęstszym zastosowaniem klonowania jest jednak delikatna korekta zdjęcia a nie usuwanie całych jego elementów. Przykład takiego zastosowania korekty przedstawia rysunek 8.

Rys. 8. Przykładowa korekta zdjęcia

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

„Era Entera – e-learning dla młodzieży”
Projekt współfinansowany
ze środków Unii Europejskiej
w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

Z uwagi na mały format prezentowanego zdjęcia różnice wydają się subtelne lecz w rzeczywistym rozmiarze zdjęcia tak nie jest. Poprawieniu uległy niedoskonałości w okolicy oczu i nosa osiołków. Usunięte zostały zabrudzenia i nienaturalne plamy sierści.

2. „Łata”

Niektóre zdjęcia wymagają bardziej skomplikowanych retuszy. Poniżej przedstawiony zostanie przykład korekty zdjęcia do którego zastosowano klonowanie, łaty a także rozmycia. Zdjęcie wyjściowe oraz zdjęcie po korekcie przedstawia rysunek 9.

Rys. 9. Zdjęcie drogi o zachodzie słońca przed korektą

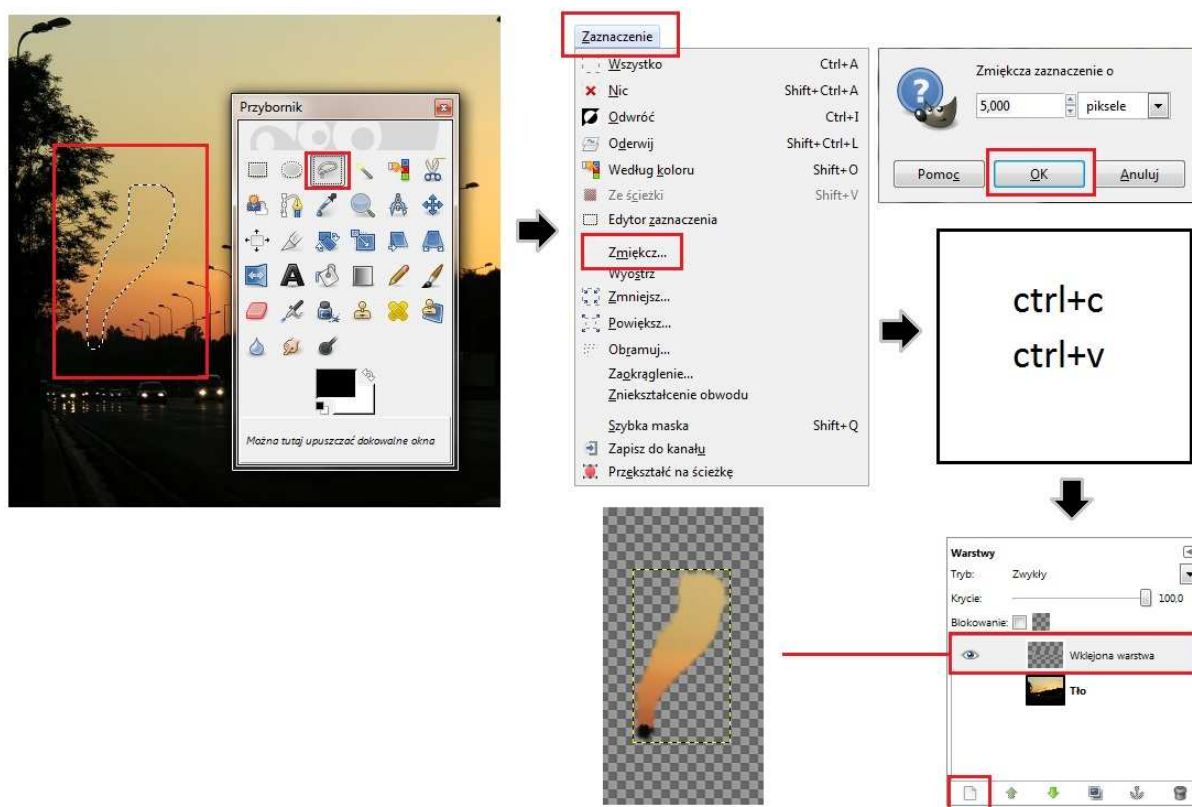

Jak wynika z rysunku 9 ze zdjęcia wzorcowego usunięto drzewo i latarnię znajdującą się po lewej stronie oraz samochody znajdujące się po prawej stronie zdjęcia. Aby dokonać takiej korekty należy postępować zgodnie z poniższymi wskazówkami.

Krok 1. Uruchomić program Gimp i wczytać zdjęcie.

Krok 2. Zaznaczyć fragment zdjęcia na którym znajduje się część linii drzew i fragment nieba (tuż przy drzewie z lewej strony). Zaznaczenie to należy następnie „zmiękczyć” (aby krawędzie nie były całkiem ostre) i wkleić jako nową warstwę z przezroczystym tłem – rys. 10.

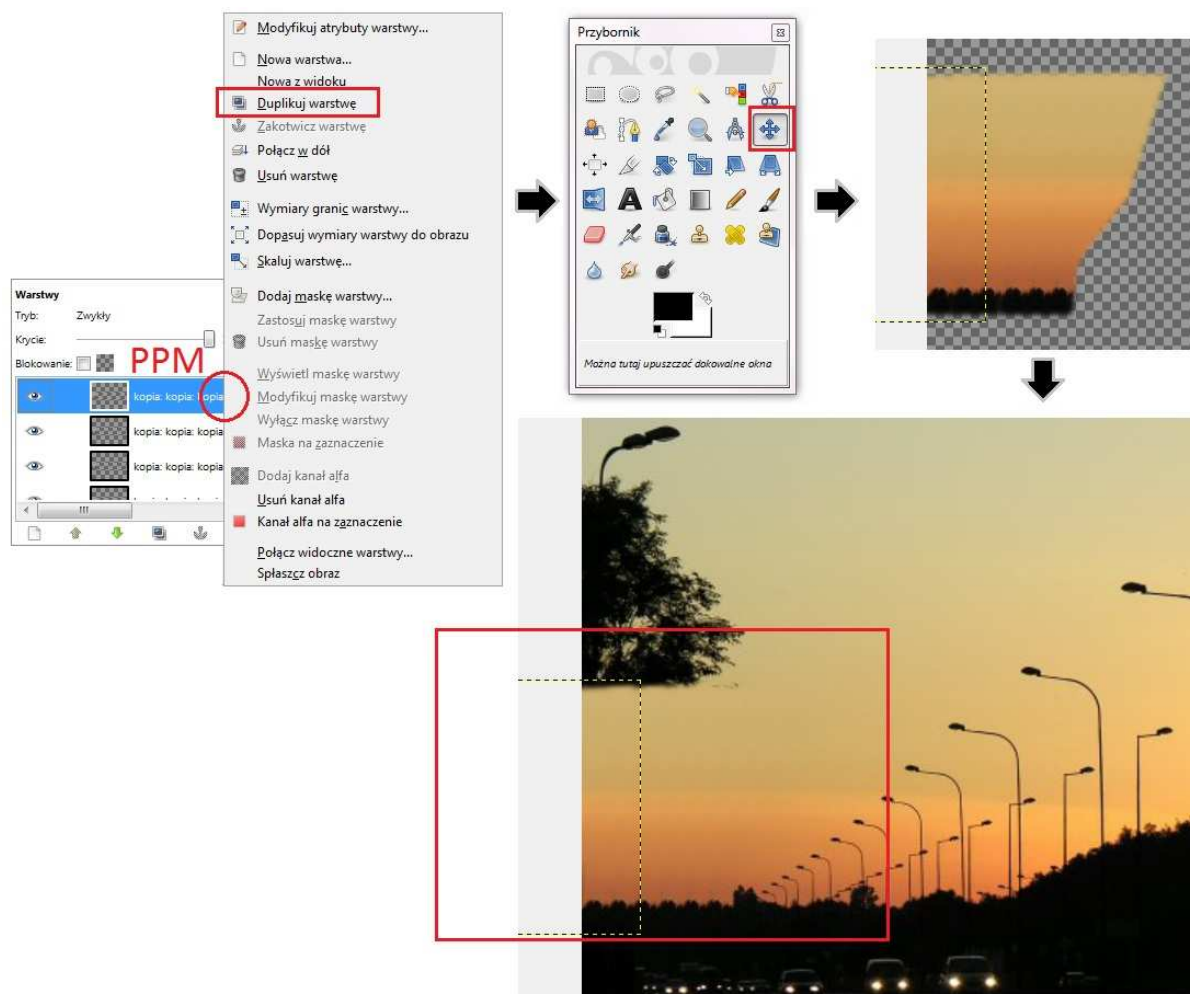
Rys. 10. Miękkie zaznaczenie fragmentu zdjęcia i nowa warstwa z wklejonym elementem

Krok 3. Warstwa z wklejonym elementem powinna być zduplikowana kilkakrotnie (aby zduplikować warstwę należy na nią kliknąć PPM i wybrać opcję „duplikuj warstwę”). Zduplikowane warstwy należy poprzesuwać w lewo aby zakryły obszar aż do krawędzi zdjęcia –rys. 11.

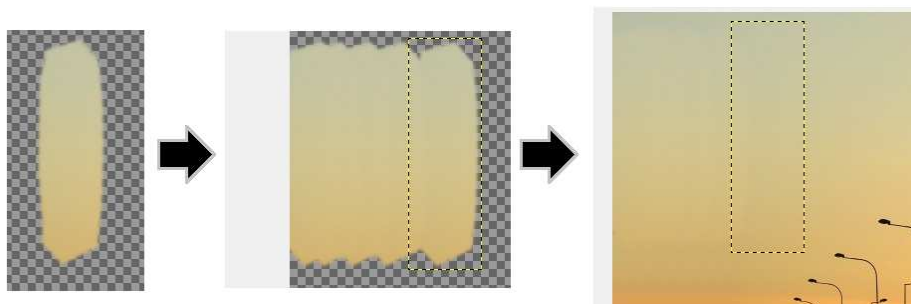

Rys. 11. Duplikowanie warstw

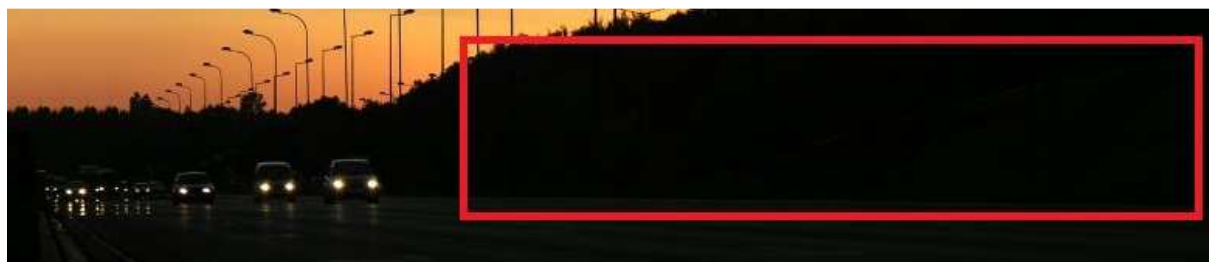
Krok 4. W analogiczny sposób trzeba zakryć resztę drzewa z lewej strony. W tym celu należy zaznaczyć fragment nieba (rys. 12), zmiękczyć krawędzie zaznaczenia (ta operacja umożliwi płynniejsze „wpasowanie” się łąty; nie należy się przejmować, jeżeli dopasowanie nie będzie idealne, ponieważ aby ukryć efekty korekty całe niebo poddane zostanie operacji „rozmycia”) i dodać kilka nowych warstw z wklejonym elementem.

Rys. 12. Nakładanie łąty zasłaniającej górną część drzewa

Krok 5. Za pomocą narzędzia klonowanie należy usunąć samochody z prawej części zdjęcia .

Rys. 13. Wycinek zdjęcia po usunięciu samochodów z prawej strony

Krok 6. Aby łątki na niebie przestały być widoczne należy poddać je rozmyciu. Najtrudniejszym zadaniem jest zaznaczenie nieba. Służy do tego tzw. „magiczna różdżka” – narzędzie do zaznaczania rozmytego – rys.14.

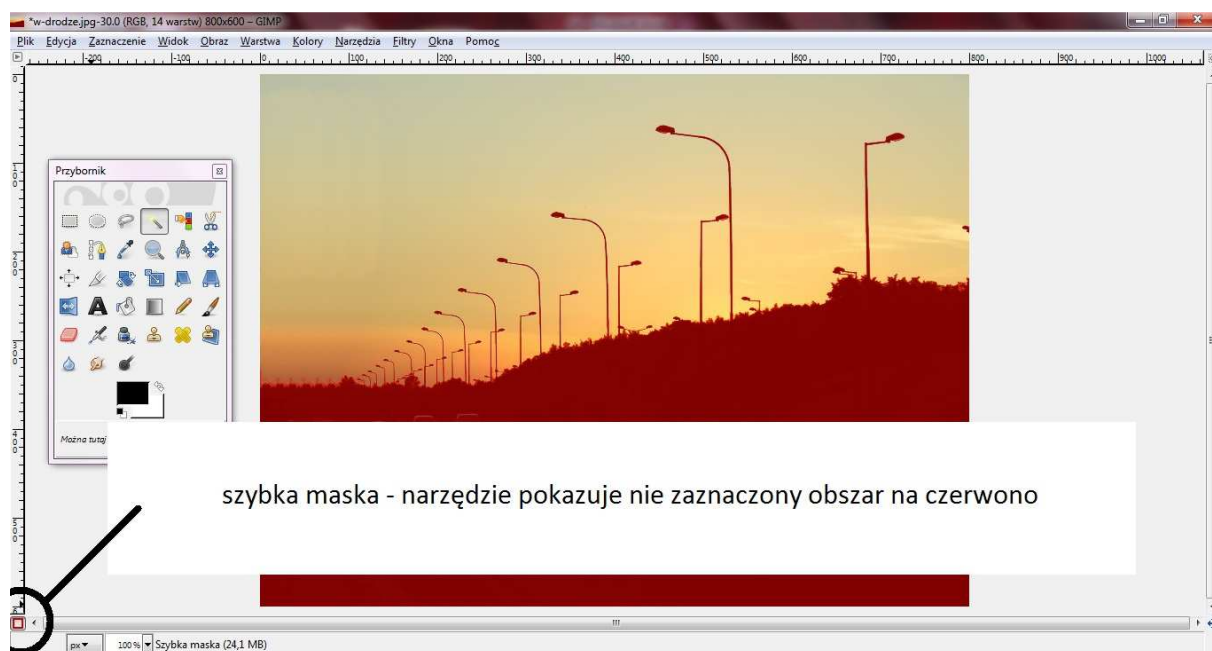
Rys. 14. Narzędzie do zaznaczania rozmytego

Podgląd zaznaczonego obszaru można włączyć za pomocą „szybkiej maski”. Podgląd taki ujawnia czy wszystkie pożądane elementy zostały zaznaczone.

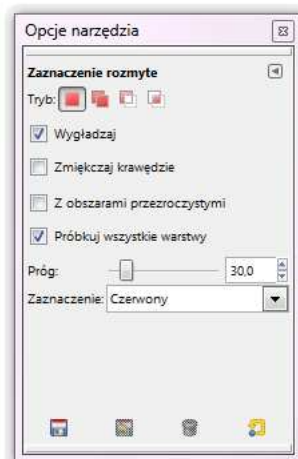

Rys. 15. Szybka maska

W celu zaznaczenia nieba wybieramy narzędzie „zaznaczanie rozmyte”, w opcjach narzędzia zaznaczamy: próbuj wszystkie warstwy, zmieniamy próg na 30 punktów i zaznaczenie na kolor czerwony – rys. 16.

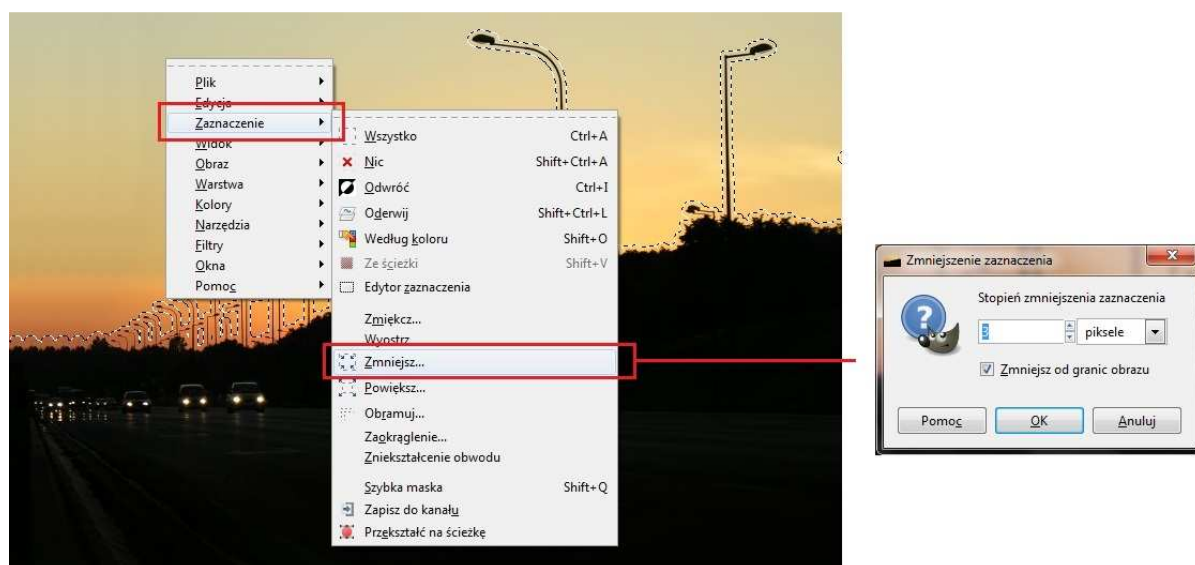
Rys. 16. Ustawienia zaznaczania rozmytego

Przytrzymując klawisz *shift* klikamy w różnych punktach nieba aż uzyskamy jego pełne zaznaczenie (co sprawdzamy uruchamiając co pewien czas narzędzie „szybkiej maski”). Mając zaznaczone niebo należy na nie kliknąć PPM i wybrać opcję: *zaznaczane>zmniejsz>zmniejsz o 3 piksele* – rys. 17.

Rys. 17. Zmniejszanie zaznaczenia

Kiedy zaznaczenie nieba zostanie już pomniejszone o trzy piksele należy kliknąć na zaznaczony obszar PPM i wybrać opcję: *filtry>rozmycie>rozmywanie*. Czynność tą należy powtórzyć kilkakrotnie aż łatki na niebie przestaną być rozróżnialne. Można oczywiście zamiast filtru rozmywania użyć filtru rozmycia Gaussa. Zależy to od indywidualnych preferencji użytkownika i oceny przez niego końcowego efektu działania filtra.

Krok 7. Ostatnim działaniem jest poprawienie, sztucznie regularnej (poprzez zastosowanie łatek) linii lasu. Aby uniknąć zbędnych komplikacji należy zapisać projekt jako plik modyfikowalny (.xcf) oraz jako zwykły obraz (.jpg). Następnie otwieramy zapisany plik .jpg i za pomocą narzędzia „klonowanie” nadajemy linii lasu bardziej realistyczny wygląd – rys. 18.

Rys. 17. Retusz linii lasu

